

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.528 van 31 mei 1999
in de zaak A. 45.527/IX-1147.**

In zake : Wouter GOOVAERTS,
wonende te SCHOTEN,
Lusthofdreef 26

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn (OCMW) van ANTWERPEN.

tussenkommende partij :

Marc ROELS,
wonende te ANTWERPEN,
Hof ter Schriecklaan 83.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Wouter GOOVAERTS op 3 december 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing zijn kandidatuur voor de betrekking van geneesheer-specialist in de dienst Anesthesie en Reanimatie van het AZ Stuyvenberg te Antwerpen niet in aanmerking te hebben genomen en niet de statutair voorgeschreven procedure te hebben gevolgd";

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 25 november 1992;

Gelet op de beschikking van 30 november 1992 die de tussenkomst van Marc ROELS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de aanvullende memories van de verwerende partij en van verzoeker en de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur A. VANDENDRIESSCHE;

Gelet op de beschikking van 8 mei 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 31 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 april 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. BRUNEEL, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. In een nota van 6 oktober 1989 voor het geneeskundig personeel, uitgaande van de directie voor personeelszaken van het OCMW van Antwerpen, wordt een oproep tot de kandidaten gedaan voor een aantal betrek-

kingen, te begeven in tijdelijk verband met ingang van 1 januari 1990. Voor het Algemeen Ziekenhuis Stuyvenberg betreft het, in de dienst voor Anesthesie en Reanimatie :

- 2 plaatsen van adjunct-diensthooft/afdelingshooft (rang 2), voltijds
- 1 plaats van geneesheer-specialist (rang 3), voltijds.

1.2. Verzoeker blijkt zich kandidaat te hebben gesteld voor één van de twee plaatsen van adjunct-diensthooft/afdelingshooft.

1.3. Op 8 december 1989 besluit het Bijzonder Comité voor de Geneeskundige Dienst Ludo LAUWERS (op dat ogenblik voltijds geneesheer-specialist van rang 3, in tijdelijk verband) en Marc ROELS (op dat ogenblik voltijds geneesheer-specialist van rang 3 in vast verband benoemd) met ingang van 1 januari 1990 aan te wijzen als waarnemend adjunct-diensthooft/afdelingshooft.

1.4. In een brief van 1 februari 1990 aan verzoeker deelt het OCMW mede dat aan zijn kandidatuur voor de plaats van adjunct-diensthooft/afdelingshooft (en van geneesheer-specialist) "geen gunstig gevolg kon gegeven worden".

1.5. Bij brief van 18 februari 1990 vraagt verzoeker het bestuur om mededeling van "de rangschikking van de kandidaten zoals die door het diensthooft en door de medische raad werd voorgedragen".

1.6. Bij brief van 2 september 1990 deelt verzoeker aan de provinciegouverneur mede dat hij uit de brief van 1 februari 1990 "moest ... besluiten dat de voorkeur was gegeven aan een andere kandidaat", dat hij "recent (...) inzage (kreeg) van het kader van de dienst anesthesie van het A.Z. Stuyvenberg" en dat "tot (zijn)

verbazing de vacatures rang 2 niet opgevuld (waren)". Op grond daarvan besluit hij : "Ik begrijp dan ook niet waarom mijn kandidatuur niet werd weerhouden".

1.7. Bij brief van 18 december 1990 antwoordt het provinciebestuur verzoeker : "Het O.C.M.W. deelt mij mee U niet in aanmerking genomen te hebben voor de betrekkingen bij A.Z. Stuyvenberg op basis van een beoordeling van het betrokken diensthoofd en de Medische raad. Een van de benoemde dokters bekwam ontslag per 30 april 1990. Hij komt derhalve inderdaad niet meer voor op de lijst die jaarlijks per 1 mei wordt opgesteld".

1.8. Op 9 januari 1991 schrijft verzoeker opnieuw aan de gouverneur. Hij stelt nu dat hij "thans" verneemt dat hij niet alleen niet was "weerhouden", maar dat zijn kandidatuur "zelfs niet zou zijn gerangschikt zoals voorzien in artikel 46, § 2, 1" van het statuut en dat de statutair vereiste verantwoording van de Medische Raad ontbroken zou hebben. "Het komt mij voor", zo schrijft hij, "dat in deze aangelegenheid willekeur voorligt".

1.9. Op 4 oktober 1991 antwoordt de gouverneur dat zijn kandidatuur "wel (werd) weerhouden maar ongunstig werd beoordeeld". De gouverneur deelt verzoeker ook mede dat uit de hem door het OCMW overgelegde documenten niet blijkt dat de beoordeling werkelijk door de Medische Raad gebeurde en niet enkel door zijn voorzitter, dat hij de nodige informatie aan het OCMW opvraagt en dat zodra hij de inlichtingen heeft, verzoeker een antwoord zal bezorgen.

2. Overwegende dat verzoeker in het begin van zijn verzoekschrift wel verklaart de nietigverklaring te vorderen van de beslissing over zijn kandidatuur voor de betrekking van "geneesheer-specialist", maar dat het vervolg van zijn verzoekschrift duidelijk maakt dat hij

in werkelijkheid de betrekking van adjunct-dienst-hoofd/afdelingshoofd bedoelt;

3. Overwegende dat de memorie die de verwerende partij op 9 juli 1992 en de memorie die verzoeker op 31 augustus 1992 heeft ingestuurd uit de debatten worden geweerd daar het procedurereglement het indienen ervan niet toelaat;

4. Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij excipiëren dat, aangezien hij er bij brief van 1 februari 1990 van in kennis werd gesteld dat geen gunstig gevolg werd gegeven aan zijn kandidaatsstelling, de termijn voor het annulatieberoep op dat tijdstip is beginnen lopen, zodat het verzoekschrift, ingediend op 3 december 1991, manifest buiten de termijn van 60 dagen, bepaald in artikel 4 van het algemeen procedurereglement, is ingediend;

4.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift had gesteld dat de termijn voor zijn beroep pas een aanvang heeft genomen bij ontvangst, op 7 oktober 1991, van de mededeling van de provinciegouverneur "dat de behandeling van de kandidatuur van verzoeker onregelmatig zou zijn"; dat in hun exceptie de verwerende partij en de tussenkomende partij dat standpunt verwerpen omdat de termijn voor het annulatieberoep geen aanvang neemt "de dag waarop verzoeker volledige kennis krijgt van de stukken waaruit de onwettigheid van de acte blijkt";

4.2. Overwegende dat verzoekers repliek in de memorie van wederantwoord als volgt kan worden samengevat : de overheid is gebonden door de beginselen van behoorlijk bestuur, waaruit volgt dat zij geacht wordt juist te handelen tenzij het tegendeel wordt aangetoond; toen hij er mededeling van kreeg dat aan zijn kandidatuur geen gunstig gevolg wordt gegeven, bestond er

derhalve geen enkele reden om te twijfelen aan de correcte behandeling van zijn kandidatuur en de juistheid van de beslissing; er anders over oordelen zou een massa annulatieberoepen uitlokken; een annulatieberoep kan slechts worden ingesteld als de verzoeker de middelen kan inbrengen; dit veronderstelt dat de verzoeker "voldoende zekerheid en voldoende kennis heeft van de beslissing"; in casu heeft verzoeker geen kennis gekregen van de inhoud van de beslissing, noch van de naam van de aangestelde geneesheren; de toezichthoudende overheid is tot een onderzoek overgegaan toen zij vermoedde dat het OCMW onregelmatig had gehandeld; de beroepstermijn gaat derhalve in op het ogenblik dat de verzoeker zodanige mededeling van de inhoud van de beslissing verkreeg dat hij middelen kan aanbrengen om zijn beroep te ondersteunen; wie vermoedt dat een beslissing onrechtmatig is, is er wel toe gehouden alles in het werk te stellen om de onregelmatigheid op te zoeken; maar hij heeft aan die voorwaarde voldaan met zijn in 1.5. en 1.6. gerelateerde brieven; indien het OCMW als een behoorlijk handelende overheid, onmiddellijk op zijn vraag om inlichtingen had geantwoord, had verzoeker binnen 60 dagen zijn middelen kunnen uiteenzetten; het bestuur heeft dat niet gedaan, en heeft daarmee aan verzoeker de kans ontnomen op een eerlijke en correcte uitspraak over de regelmatigheid van zijn kandidaatstelling; verzoeker heeft zijn beroep ingesteld binnen 60 dagen nadat hij "op voldoende wijze kennis had van de inhoud van deze beslissing om hem in staat te stellen middelen aan te voeren"; zolang er geen openbaarheid van bestuur bestaat, moet de aanvang van de termijn op dat tijdstip geplaatst worden; zoniet kunnen een massa beroepen ingesteld worden alleen om inzage te kunnen krijgen van het administratief dossier teneinde er de echte middelen in op te sporen; van de rechtzoekende kan alleen geëist worden dat hij onmiddellijk de nodige inspanningen levert om terdege kennis

te krijgen; indien de overheid dan stilzit is zij het die onbehoorlijk handelt;

4.3. Overwegende dat krachtens artikel 4 van het algemeen procedurereglement, neergelegd in het besluit van de Regent van 23 augustus 1948, het annulatieberoep ingesteld moet worden binnen zestig dagen nadat de bestreden beslissing is bekendgemaakt of betekend of, indien ze noch bekendgemaakt of betekend dient te worden, nadat de verzoeker er kennis van heeft; dat bekendmaking, betekening of kennis de termijn maar doet ingaan als ze de verzoeker behoorlijk voorlicht over de beslissing;

Overwegende dat te dezen betekening was voorgeschreven; dat, immers, de beslissing over een kandidatuur voor een betrekking, de rechtstoestand van de kandidaat raakt;

Overwegende dat op het tijdstip van de bestreden beslissing betekening van de inhoud van die beslissing volstond; dat daaraan de in 1.4. gerelateerde mededeling van 1 februari 1990 voldeed;

Overwegende dat het standpunt dat de termijn pas ingaat op het ogenblik dat de rechtzoekende annulatiemiddelen kan aanvoeren, dus op het ogenblik dat hij een of meer onwettigheden op het spoor is gekomen, in zijn absolute onverenigbaar is met de tekst van artikel 4 voornoemd;

Overwegende dat de Raad wel heeft aangenomen -met name in zijn arresten nr. 28.578, VAN DEUN, van 13 oktober 1987, nr. 28.827, ROEFFAERTS, van 17 november 1987, nr. 35.442, VERMEERSCH, van 10 juli 1990 en nr. 37.572, DE BUF, van 10 september 1991- dat als betrokkene op informatie uitgaat om de kennis op te doen die het hem mogelijk zal maken zich een oordeel te

vormen over de wettigheid van de hem meegedeelde beslissing, door die vraag om inlichtingen, als ze gesteld is binnen de termijn van 60 dagen voor het annulatieberoep, die termijn wordt gestuit en pas opnieuw loopt, ofwel de dag waarop de inlichtingen verkregen worden ofwel, indien die inlichtingen niet verkregen worden binnen 60 dagen, de eenenzestigste dag na die waarop ze zijn gevraagd; dat de Raad ook voor de onderhavige zaak dat standpunt huldigt;

Overwegende dat wanneer dat standpunt op de onderhavige zaak wordt toegepast, vastgesteld moet worden wat volgt : 1) met zijn in 1.5. gerelateerde brief van 18 februari 1990 heeft verzoeker de verwerende partij om inlichtingen gevraagd; die inlichtingen zijn niet gegeven; de stuiting van de beroepstermijn door die brief had reeds lang haar uitwerking gehad toen verzoeker op 3 december 1991 zijn beroep instelde; 2) met zijn in 1.6. en 1.8. gerelateerde brieven van 2 september 1990 en 9 januari 1991 heeft verzoeker de provinciegouverneur om inlichtingen gevraagd; die brieven konden de termijn voor het annulatieberoep niet stuiten, want die was, op gang gebracht door de in 1.4. gerelateerde brief van 1 februari 1990 -die verzoeker zeker op 18 februari 1990 ontvangen had daar hij er met zijn in 1.5. gerelateerde brief van 18 februari 1990 op reageerde- reeds verstreken;

4.4. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie alsnog een dubbele poging doet om zijn beroep als tijdig ingesteld te doen beschouwen;

4.4.1.1. Overwegende eensdeels dat verzoeker, onder verwijzing naar artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, stelt dat de beroepstermijn niet eens is aangevangen omdat de verwerende partij hem niet heeft ingelicht over de mogelijkheden van het instellen van een beroep;

4.4.1.2. Overwegende dat het door verzoeker gevisseerde tweede lid van artikel 19 pas bij de wet van 24 maart 1994 werd ingevoegd; dat het erin bepaalde dus onmogelijk geschonden kan zijn bij de mededeling op 1 februari 1990 van de bestreden beslissing;

4.4.2.1. Overwegende anderdeels dat verzoeker de in 1.9. gerelateerde brief van 4 oktober 1991 van de provinciegouverneur kwalificeert als de mededeling van een "declaratief feit", "nl. het vermoeden dat ten aanzien van verzoeker vragen dienden gesteld te worden omtrent de beoordeling door de Medische Raad van verzoekers kandidatuur"; dat volgens hem die mededeling de beroepstermijn een aanvang heeft doen nemen;

4.4.2.2. Overwegende dat verzoeker zich een verkeerd beeld vormt van het begrip "declaratief feit" in zijn relatie tot de tijdigheid van een beroep; dat in die relatie een declaratief feit een feit is dat pas na de bestreden beslissing tot stand komt en de onwettigheid van die beslissing doet verschijnen; dat in zijn brief van 4 oktober 1991 de provinciegouverneur schrijft dat uit de hem door het OCMW overgelegde documenten niet blijkt dat verzoekers beoordeling "werkelijk door de Medische Raad gebeurde (en niet enkel door zijn voorzitter)"; dat het feit van de beoordeling van verzoeker zich heeft voorgedaan vooraleer de beslissing er was; dat de vraag of die beoordeling wettig is verlopen -met name of ze werkelijk uitging van het bevoegde orgaan- niet als een declaratief feit beschouwd kan worden alleen omdat ze pas na de beoordeling zelf is gerezen, zoniet valt men terug in de boven afgewezen theorie volgens welke de termijn voor het beroep pas ingaat de dag waarop men de onwettigheid ontdekt;

4.5. Overwegende dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig mei 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.